

пропустити — пливучи сміло по розбурханому морю людського життя?" —

Ах, чи не чудова тут гра слів? Я певний, Юлечка здивується неzmірно моею краснорічivістю! Я певний успіху — а як ні, то — то прийде ся йти в світ за очі — ні, не те... але треба причесати ся, а то застане мене так розхрістаного. (Вийшов на ліво).

Входить Юля, з правої сторони.

Юля [до себе]: Ох, Боже, які то дивогляди ті мущини! Деякі із них за скорі, другі наче мазь повільні. Ось хочби Скорик — він до всього скорий, лиш в однім спізняється. Я певна, що він мене про все спитав, все розказав а про одно вічно забуває... Вже сім літ в двійку ходимо, вже би і час повінчати ся а він ні чи-чирк. Я вже кілька разів сама наводила його на дорогу та він все, наче той вуж, виповзнуть ся. Думаю, що вже дальше годі! Місяць за місяцем,